

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B R E F: ifrån Kongl. Bibliothekarien C. C. Gjörnell, till Fru
Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping; dat. Stockholm,
Tisdags-morgonen, den 9 Oct. 1792.

Innehåll:

- 1) Louise's Retour halfvägs ifrån Tyskland. 2) Major Müllerns öker verkligen Familjen. 3) Denna's besynnerliga Connexion. 4) Romanen Siegwart. 5) Öknamnet af Mormor ästundas. - Bilaga: Hr. Hens. Nordströms Brev om Romanen Siegwart och des Besö till Norrköping.

Blott några Rader får min Egen Lilla Stafva i dag, och förnämligast af den orsak, at trösta Dig öfver lilla Louise's tilstånd. Hon är nu återkommen aldeles frisk och fund ifrån sin tilärnade Tysklands-Resa, på hvilken hon icke hann längre än till Åby, hvar lilla Paketet föll utur vagnen, och hon af sin alteration måste ligga et par dagar öfver på gästgifvare-gården. Det lustiga uti äfventyret var dock det, at Calle, på alt fatt än ogift Gofse, kom at vara med på Resan, och blef så underbyggd uti vägvisaren, at, när han slutligen affärdades, såsom Erspännare, till Mormor, kunde han tala med Gumman öfver hela Sakens beskaffenhet och utgång med en Tidlighet och de Ordtag, som föreföllo henne och Svägerfrun Medda högst oväntade, sannade således Ordspåret: man lärer medan man lefver.

Men för at icke komma allt för långt utur vägen, så får jag härtil fogga något om den feriefare Resan, som Major Müllerns i desse dagar riktigt fullbordar. Inkomne Man, Far, Mor, Mostern, Osörn af begge Sultarne, &c. &c. bor nu hela Familjen en Corps på Söder, samt väntas alla dagar på Erund Förlofsning med en ung Sjöman. Particulariteter kunde förtäljas, men sparas till en annan gång; dock en Singularitet, kanske den enda uti sit slag i det kalla och ärbara Sverige, kan jag ej unskjuta. När den gode och befrædige Herrman blef Enkling, ville han taga tröst till sig och gifta sig för andra resone; förälskade sig således uti Byggnästaren Funke på Sveaborg Söter, en ganska daglig Jungfru; men fann där i huset en besynnerlig Stälning. Hans tilkommande Svärfar hade varit gift, och haft med sin Husfru både Söner och Döttrar. Hans Husfru begärde häruppå Skiljebrev, det hon ock fick, samt gifte sig med en ung, vacker och stark Officerare vid Armeeens Flotta, som sedan avancerat up till Öfverste Lieutenant och heter Ankarheim, samt är en af våre käckaste Vikingar, det han nog samt ådagalade uti sista sin sjöslaget i Swenslund. Bluru egentligen tillgåt med anledningen till Skiljo-brevet, den gamle Bygmästarens aftråde från Nertestaden och den unge föregående Dekanskapen &c. &c. har jag mig icke så noga, såsom alt uti fjerran Lund timadt, bekant; men

hvad

Gjörnelliana
C. C.

hvad för allas ögon uppenbart synes; är det vänskapsfulla emgånge, som råder ibland allt detta Folk, ja går så långt, att förra Mannen, nu Major Sunkt, liksom agerar. Amant, åtminstone Adorateur af sin förra Hustru. Med sin Senare Man har hon en Dotter omkring 15 år. Mera besynnerligt: Fru Müllern kallar henne för sin Syster, men sin Mors Man för Herr Öfverste-Lieutenant. Sedan Du nu så vida känner hela Stamträdet, så kommer det egenteliga, hwarmed jag vil förlustas Dig; och består uti följande Sätt att tala om den således i kombinerade och logerade Familjen, hvilket jag har af Mormors egen mun, som Du lätt förstår Dig ej grät då hon berättade mig det. Mojter Müllern skulle berätta för Gummman, huru de nu voro på sit nya Poställe logerade, och sade: Söta Mor och Herr Öfverste-Lieutenanten ligga i Sängkammaren; Söta Far på Sopkan i Förmaket, och Herrman och jag uti Rumet utanföre. Har Du, Söta Stafva, hört på maken inquartering; men efter detta angår vår kära Slägt, så måste jag bedig för allting, att ingen uti Norrköping, utom Farbror Adén, får dela med sig detta förtroende. Stacksamt min Herrman!

Nu till en verkelig Roman, och den fournerar åter lille Trögårds: Gossen Henrik Andersson, som bedt mig upvakta Dig med Siegwart, en af de vackraste, åtminstone dygdigaste äfventyrs-böcker, som gifvas. Hans ondöme gör den beskedlige ynglingens Hjerta mycken Gleder; dock när hans Snulle får mera förädling, flyttar sig välboken et stycke längre ner på Smakens Trappa. Jag vil dock för ingen del rubba hans Rang-ordning: ty en Fordom, som föder af sig en Dygd, respekterar jag hos hvem som helst. Jag skickar denna hans Bok, som består af 3 Delar, med Mr Kuhlman, och ber, när Du skickar den tillbaka, att Du uti et Brev til mig tackar för denna hans Attention, samt faller om hans Siegwart et behagligt och honom upmuntrande ordöme. Men för att icke skriva något vidare om denna Boken, så tillägger jag min Henricks Brev i afskrift. Anmärkningarne äro, bevara! af min Hög lärda Sländ.

Söta Mor och alla Systerne hälsa Dig och Din John på det ömaste. Du kan aldrig tro, hvad ~~Min~~ Almqvist är glad, att hafva så väl och så snart åter fått sin nya och unga Louise; men jag är intet så aldeles nögd med detta Skapleri: ty att gjöra min Hustru det Galanteriet, att i det längsta skona henne för det Ökenammet af Mormor, det ger jag Katen: ty att man kan vara både Mormor och glad på en gång, berisvar ingen bättre än hennes egen Mor. Gummans fruktas jag, hostar nu up efterhand bara Lungan; men är lika munter och glad, förståndig och god, kort sagt: respectable och i charman te.

Adieu, Sötaste Stafva! Jag ville så gerna sitta och tala med Dig; men måste kläda mig och hälsa på det kärälskeliga Sackhuset: ty jag har väl också mit lilla Köpmans-gräl. Adieu, Adieu!

G.

Psitaga.

Bilagor.

B. R. E. J. ifrån Hr Henrik Nordström, Respr. Studerande och Konstförfant,
till Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörnell; dat. Lördags-aftonen,
den 6 Oct. 1792.

Viktiga Gjöromål hafva vållat, at jag på några dagar hvarken munteligen
eller skrifteligen fåt tala med Herr Asseforsn. Men nu har jag återfåt min
Kammare, som någon tid stått under Reparation, så at jag har Rum
at vara uti, och nästan slutat et skyndsamt och fränt arbete, så at jag
har tid at skriva uppå, och kan någon stund i nästa vecka äfven
munteligen upvakta.

Medfölja nu 2:dra och 3:dje Delarne af den sköna Boken: Siegwart,
som jag i värde sätter framför alla andra Romaner: ty i den råda både
Natur, Känsla och Smak, och ingen med et ömt hjerta läser den utan
med den innersta förtjusning och de ömaste tårar. — Hvilken förmån
för Hr Miller *), at få et så smickrande Loford af en så obetydlig Person
som jag är! men så har han ock i det stället fåt utstå många förfmä-
delse af Tysklands Comiskactutor, Hr Müller **), som i alla sina
Arbeten drifver gäck med honom för hans ömna drag i Siegwart, för
hans vackra Bruden vid Månskonet och för hans Känslor äfven vid
de minsta Händelser; och i sin ryktbara Bok: Siegfried von Lindenberg,
af hvilken Sex upplager redan utkommit, kallar han honom: ein
Mondscheinfeliker, det lär blijva på Svenska verbotim översatt:
en liten Månskens-Själ.

Hr Joh. Matt. Miller är Professor i Grekiska Språket i Ulm och Pastor vid en
tilliggande Landsförsamling. Ulm är en välbestäld Riter-Stad uti Swaben,
och som bekänner den lutheriska Lärnan, midt ibland de på alla sidor boende
Catholikerne. Detta anföres til närmare kännedom af hans Kloster Roman,
som ock så heter: Siegwart, eine Klostergeschichte. Visserligen är Hr Miller
en dygdig Man, och en af de Präster, som jöka omvända ock med Romaner.
Såsom hos oss Sal. Mörk var, och hvi Tyskarne par preference Hr Joh. Tim.
Hermer, Prost vid Hel. Andä-Hyrkan i Breslau, hvilken sköna Roman,
Sophiens Reise, gör Pretention på Sjelfva de unga Damernas Toilette.
Hr Miller har utomdes upväntat sit Publicium med en annan Roman:
Geschichte Karlo von Burgheim und Emilions von Rosenau.

***) Den förfmädaren har åtminstone et mycket upbyggeligt Förmån, ty han
heter Joh. Gottwerth Müller; är ingalunda Professor uti Grekiskan, icke heller Präst,
utan tout-court. Bokhandlare uti Itzehoe, en mycket medelmättig dock treftig Stad
uti Holsten, hvar ock så et Fröken-Stift finnes inrättadt. Han åter bilerar af Romanen:
Siegfried von Lindenberg, som, ehuru jag den ej vidare känner än af Recensionen, turde
dock taga lofen af Siegwart, uti hvilken jag litet här och där glädrat. Bokhandlaren
måste förtjena ansenligt på sina Romaner, ty han har sedan skrivit många.

Nu iabillar jag mig gjort allt mit til, för at inleda Herr Hofesfornt i frestelse at sjelf läsa denna Bok; få se huru det lyckas mig? — Men är Herr Hofesfornt obesevkelig at öfvertala dertil, skal jag åtminstone bedja, at denne min Siegwart finge göra en dyrtrefa til Norrköping, och där blifva genomläst af et litet ömt Fruntimer som Therese, ehuru ej Rufford-Fruntimeret i denna Bok, dock den som jag fäste min största upmärksamhet uppå. Jag hoppas, at en tår skal blifva färd på min Bok, och en Luck öfver den olycklige Siegwart, och då är jag tillräckligen tilfredsställd. — Vid någon Botomföretags utfärdning til Stockholm kan den vid lägligt tillfälle medfölja: ty jag har lofvat en liten god Vän här i Staden at sedermera få läsa denna Bok. — Nog för denne gången; men, innan jag slutar, får jag bedja Herr Hofesfornt fända i förväg min ödmjukaste och vörd, nådfullaste hälsning til Fru Lindahl, och utbeder mig städse få vara
Des och Herr Hofesfornts

upriktige Vän och ödmjukaste Tjenare
Henrik Nordström.

P. S. Hvad jag varit sysselsatt med, är et arbete, in quarto 3:ne ark, kalladt: Svenske Fabriquernes Öden *), på Regeringens befallning tryckt, och som kommer at utdelas gratis.

*) Af Hr Jac. Albr. Flintberg, Advocat-Fiskal uti Commerce-Collegio, känd af sit förträffeliga verk öfver Svenske Städerna m. m.